

INFORMATION SERVICE

39 VICTORIA STREET,
LONDON, S.W.1

DECLARACIÓ
DE LES NACIONS UNIDES
SOBRE
LA CONCESSIÓ DE LA INDEPENDÈNCIA A TOTS ELS POBLES.

El 14 de Desembre de 1961 l'Assemblea General de les Nacions Unides aprovà una Declaració sobre la Concessió de la Independència a tots els Pobles. El projecte presentat per 43 estats d'Àfrica i d'Àsia fou aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 9 absències. Els estats que s'abstingueren són: Austràlia, Gran Bretanya, Bèlgica, República Dominicana, França, Portugal, Sud-Àfrica, els Estats Units i, naturalment, Espanya.

Si bé la redacció d'alguns articles de la Declaració es refereix en certs aspectes als països colonials és evident que el seu esperit i els seus principis són aplicables a tots els pobles sotmesos en general.

Aquesta Declaració és d'una importància capital per a Catalunya en la seva lluita per la independència nacional. És una condemna de la política franquista de persecució i d'intent de genocidi nacional. El règim Franco, naturalment, no farà cap cas d'aquesta resolució de les Nacions Unides. Però ella demostra que la lluita nacional dels catalans està d'acord amb els principis universals de llibertat i de justícia. Aquesta Declaració encoratja els catalans a prosseguir la lluita, i ens dona una ferma base jurídica i política per a reivindicar la llibertat.

Però, qualsevol règim que vingui després del franquisme i que vulgui ésser considerat com un règim democràtic no podrà deixar de banda aquesta Declaració que obliga tots els estats membres de les Nacions Unides.

Sobretot, és damunt dels catalans que recau el deure de defensar els nostres drets. Poble i dirigents han de conèixer clarament quins són els drets de la Nació Catalana i quins són els arguments per a defensar-los. En aquesta defensa hem d'ésser fermes i inflexibles. La raó i la justícia estan al costat de la nostra voluntat de llibertat. El dret d'auto-determinació que el poble català ja exercí en el referendium municipal de 1919 i en el plebiscit de 1931, és la sòlida base per a la defensa de la llibertat nacional.

Acceptar menys del què és el nostre legítim dret reconegut per les Nacions Unides podent obtenir-lo tot seria malbaratar el patrimoni del nostre poble per un plat de lletilles.

Cal aclarir que els conceptes d'independència i de separació són diferents. Un Estat Català independent vol dir que no serà una dependència o colònia de Castella sino que serà governat pels catalans amb plena sobirania. Totes les nacions peninsulars han d'ésser independents les unes de les altres, si bé interdependents entre totes elles.

La solució del problema peninsular és una Confederació Ibèrica d'estats independents, en la qual pugui ingressar Portugal si el poble portuguès vol. Els interessos econòmics de caràcter general, la defensa i la política exterior, camps en els quals aquestes nacions són interdependents haurien d'ésser dirigits en comú per un Consell Confederal en el qual els estats confede-